

ροντος μέγα μυστικόν, ὅπερ, ἂν ἐμαντεύετο, θά ἦτο εὐδαιμονέστατος. Ἄλλ' ἅμα εἰσῆλθον εἰς τὸ δωμάτιόν μου καὶ ἐκλείδωσα τὴν θύραν, ἐξέσπασεν ἐλευθέρως ἡ πνίγουσά με χαρά· ἐτραγυῖδῃσα, ἐχόρευσα, ἔκαμα μυρίας ἀνοησίας· ὀλίγου δεῖν ἐλησμένον, ἐγὼ ὁ κατ' ἐξοχὴν εἰς τὴν ἀκριβειαν εἰθισμένος, τὴν ὄρισμένην ὥραν τοῦ καθημερινοῦ μαθήματός μου.

Τὴν ἐπαύριον ἐπεσκέφθην ὅλους τοὺς φίλους μου, μετὰ τὰς πρώτας δὲ τυπικὰς φράσεις, ἐφρόντιζον τακτικῶς νὰ ἐρωτῶ ἕκαστον ἀδιαφόρως δῆθεν:

— Μήπως ἐδιαβάσατε τὸ τελευταῖον φύλλον τοῦ *Φιγαρώ*; Ἐχει ἐν ἄρθρῳ περὶ τῶν ἐπαρχιῶν... Αὐτὸς ποῦ τὸ ἔγραψε γνωρίζει τὸν ἐπαρχιακὸν βίον.

Ἐννοεῖτε ὅτι ἔσπευσα νὰ γράψω καὶ δεῦτερον, δημοσιευθὲν ὡς τὸ πρῶτον, εἶτα δὲ καὶ τρίτον καὶ τέταρτον· καὶ τὸ τρίτον δὲ καὶ τὸ τέταρτον μοὶ ἐπανῆλθον ὁμοίως ἐν καλῇ θέσει τυπωμένα. Τὸ πέμπτον δὲν ἐδημοσιεύθη.

Δὲν ἐδημοσιεύθη οὔτε τὸ πέμπτον, οὔτε τὸ ἕκτον, οὔτε τὸ ἑβδομον καὶ μὲ κατέλαβε βαθεῖα θλίψις ἢ μᾶλλον θανάσιμος ἀνησυχία. Ἔως ἐδῶ μόνον ἦτο; Διατί μ' ἐξοβέλισαν ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν συντακτῶν; Ὁ Μονσελέ, ἐν ἐνὶ τῶν εὐφυστέρων τοῦ ἄρθρων εἶχε διηγηθῆ ὅτι ὁ Βιλμεσάν ἀφ' οὗ ἐπέιξε, ἐστράγγιζε μέχρι τελευταίας ρανίδος τοὺς γράφοντας ἐν τῷ *Φιγαρώ*, προσέφερον εἰς αὐτούς, ὡς εὐχαριστήριον, ῥάβδον μὲ τὴν ὁποίαν τοὺς παρῶτρυνε νὰ χαράσσουσιν ἐν τῷ κήπῳ τοῦ Κεραμεικοῦ μεγάλους κύκλους ἐπὶ τῆς ἄμμου. Μήπως λοιπὸν ἔδωκε καὶ εἰς ἐμέ τὴν ῥάβδον μου; Τὸ περισσότερο δὲ τρόμον ἐμποιῆσάν μοι ἦτο ὅτι ὁ Ἄμποῦ μοὶ ἔγραψε, μετὰ τὴν δημοσιέυσιν τῶν τριῶν ἢ τεσσάρων πρώτων ἄρθρων, νὰ ἐπιχειρήσω τὴν συγγραφὴν ἄλλης σειρᾶς, διότι τὸ ἐκ τῆς πρώτης ἐνδιαφέρον τῷ ἐφαινετο ἐξαντληθὲν.

Ἐμαθον βραδύτερον, ὅτε μετέσχον τῆς συντάξεως τοῦ *Φιγαρώ*, διατί δὲν ἐδημοσιεύθησαν τὰ ἄρθρα μου, καὶ ἡ ἱστορία εἶνε ἀρκοῦντας περιεργος.

Ἐν ὄλῃ μου τῇ ἀφελείᾳ ἐνόμιζον ὅτι ἅμα αἱ ἐπιστολαὶ μου ἔφθανον εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ *Φιγαρώ* ὁ Βιλμεσάν ἐφρόντιζε νὰ τὰς ἀναγινώσκῃ ὁ ἴδιος, εὐλαβῶς, ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ἕως εἰς τὸ τέλος, καὶ δὲν θὰ ἐξεπληττόμην διόλου ἂν ἐμάνθανον ὅτι συνεκάλει ἅπαν τὸ προσωπικὸν τῆς συντάξεως ὅπως εἰς ἐπήκοον αὐτοῦ ἀναγνώσῃ τὸ ἄρθρον μου. Ἐπέστελλον λοιπὸν, προσωπικῶς πρὸς αὐτόν, ἕκτὸς τοῦ πρὸς τύπωσιν χειρογράφου τὰς σκέψεις μου περὶ τῶν ἐκδοθέντων ἐν τῷ μεταξὺ φύλλων, ἐξέθετον δὲ ταύτας μὲ τὴν τραχύτητα ἐκείνην τῆς φράσεως, ἥτις κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ φιλολογικοῦ μου σταδίου ἐγένετο παραίτιος ἀσπόνδου ἔχθρας κατ' ἐμοῦ πολλῶν. Ἡμέραν τινὰ μοῦ κατέβη νὰ τῷ γράψω: « Εἰς τὴν ἐφημερίδα σας ἔχετε καὶ ἓνα βλάκα, ὁ ὁποῖος

δὲν εἰξεύρει γοῦ ἀπὸ γαλλικά, κτλ.». Ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος βλάξ ἐξετέλει καθήκοντα γραμματέως τῆς συντάξεως. Ἀνέγνω τὸν θερμὸν μου περὶ τῶν ἄρθρων τοῦ ἔπαινον, ἔλαβε φιλοφρόνως τὸ ἰδικόν μου διὰ τοῦ δαίκτη καὶ τοῦ ἀντίχειρος καὶ τὸ ἔρριψεν εἰς τὸ καλάθιον χωρὶς νὰ εἴπη λέξιν εἰς τὸν διευθυντήν, ὅστις εἶχε δὲ καὶ περὶ τῶν νὰ μεριμνήσῃ. Ἐκτοτε ἤμην καταδεδικασμένος πᾶσα ἐπιστολὴ τὴν ὑπογραφὴν *Satanas Birè* φέρουσα, μετέβαινε, χωρὶς κἂν ν' ἀναγνωσθῆ, ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ γραμματοκομιστοῦ εἰς τὸν φοβερὸν καλάθον· οὕτω δὲ οἱ ἐπιγενόμενοι ἐστερήθησαν τριῶν ἀριστουργημάτων, οὐδέποτε δημοσιευθέντων.

Francisque Sarcey

ΕΝΤΟΣ 12 ὉΡΩΝ

ΑΓΑΠΗΘΕΙΣ, ΠΡΟΔΟΘΕΙΣ ΚΑΙ ΦΟΝΕΥΘΕΙΣ

Ἔστι καὶ ὁ τηλεγράφος αὐτὸς δύναται νὰ καταστῆ ἐπικίνδυνος ἀνταγωνιστὴς τῶν μυθιστοριογράφων, περὶ τούτου πείθει ἡμᾶς τὸ ἀκόλουθον *καλωδιακὸν μυθιστόρημα* ἀνελιχθὲν μεταξὺ τῶν τηλεγραφεῖων Λονδίνου καὶ Νέας Ὑόρκης.

Λονδῖνον, 1 Αὐγούστου, μεσημβρία.

« Ἀγαπητὲ Ἰωάνθαν. Θέλω νὰ νυμφευθῶ. Αἱ ἀγγλίδες μὲ ἀνιῶσιν. Ἐκλεξόν μοι ἀμερικανίδα ἀρέσκουσάν μοι ».

Νέα Ὑόρκη, 1/2 ὥρα μ. μ.

« Ἀγαπητὲ Τζῶν. Εὗρον ἀκριβῶς κάτι ταιριαστὸν διὰ σέ. Ὁφθαλμοὶ γαλανοί, ὀδόντες λευκοί, κόμη μαύρη, χρῶμα ὠραῖον, ὄσφυς λεπτή (οὐχὶ ἰσχνή), γυνὴ τακτικὴ καὶ οἰκονόμος, ἀληθὴς θησαυρός! »

Λονδῖνον, 1 μ. μ.

« Σ' ἐμπιστεύομαι καθ' ὀλοκληρίαν καὶ σοὶ δίδω πληρεξουσιότητα νὰ διαπραγματευθῆς ».

Νέα Ὑόρκη, 2 μ. μ.

« Σ' ἐξεθείασα πρὸς αὐτήν. Ἐγκαρδίως ἀποδέχεται τοιοῦτον σύζυγον, ἀλλ' ἐπιθυμεῖ πρότερον φωτογραφίαν ».

Λονδῖνον, 2 1/2 μ. μ.

« Προσαρμύζω εἰς τὸ τηλεγραφικὸν σύρμα συσκευὴν Κασέλλη¹ καὶ ἐπ' αὐτῆς τὴν ἀπαιτούμενην εἰκόνα ».

Νέα Ὑόρκη, 3 μ. μ.

« Σ' εὕρισκει πολὺ ὠραῖον καὶ συγκατατίθεται νὰ σέ συζευχθῆ. Διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου λάβε τὴν εἰκόνα τῆς μελλονύμφου σου μὲς Ζέννου. »

Λονδῖνον, 3 1/2 μ. μ.

« Ἀξιολάτρευτος Ζέννου! Ἀπὸ τῆς πρώτης

(1) Διὰ τῆς ἐφευρέσεως ταύτης τοῦ Κασέλλη δύναται τις τῇ βοήθειᾳ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ νὰ φωτογραφῆσθῃ ἐξ ἀποστάσεως!

στιγμῆς, καθ' ἣν ἠτένισα τοὺς θελκτικούς σου χαρακτῆρας, ἐνεχαράχθησαν οὗτοι βαθέως εἰς τὴν καρδίαν μου. Θέλεις νὰ ιδρύσῃς τὴν εὐτυχίαν μου διὰ παντός; »

Νέα Ὑόρκη, 4 μ. μ.

« Ναί, συγκατατίθεμαι, ἀγαπητέ Τζών. Ὁμοίως καθήδυνουσαν ἐντύπωσιν μοὶ προϋξένησεν ἡ σὴ εἰκὼν. Ἄλλὰ ξύρισε τὰς παραγναθίδας σου! »

Λορδῆντορ, 4 1/2 μ. μ.

« Πρὸς τὸν Ἰωνάθαν. Ἀγόρασον ἀδάμαντας ἀντὶ 1500 λιρ. στερλ. παρὰ τοῦ περιφημοτέρου ἀδαμαντοπώλου τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ πρόσφερε αὐτοὺς ἐν ὀνόματί μου τῇ περιλημένῃ. »

« Πρὸς τὴν Ζέννυ. Προσφιλές πλάσμα, λάβε τὰ κοσμήματα ταῦτα εἰς ἐνδείξιν τοῦ ἔρωτός μου. Ἡ λάμψις των εἶνε μόλις ὡς ἡ φωσφορικοῦ πυρείου ἀπέναντι τῆς φλογός, ἥτις μὲ καταβιβρώσκει. »

Νέα Ὑόρκη, 5 1/2 μ. μ.

« Ἀγαπητέ Τζών! Εἶμαι βαθέως συγκεκινημένη ἐκ τοῦ λαμπροῦ δώρου. Εὖρες τὴν πρὸς τὴν καρδίαν μου ὁδόν. I love you with all my heart (Σὲ ἀγαπῶ ἐξ ὅλης καρδίας). »

Λορδῆντορ, 6 μ. μ.

« Εἶμαι εἰς τὸν ἔβδομον οὐρανόν. Ἀγγελέ μου, πόσον ἀνυπομονῶ νὰ σὲ σφίξω εἰς τὰς ἀγκάλας μου, ὡς σύζυγόν μου. Τὴν νύκτα ταύτην ἐπιβιβάζομαι ἀτμοπλοίου, ἵνα σπεύσω πρὸς σέ. Χαῖρε, μέχρι τῆς προσεχοῦς εὐδαιμονίας. »

Νέα Ὑόρκη, 8 μ. μ.

« Ἀγαπητέ Τζών. Εἶνε ἀνωφελές νὰ ταξειδεύσῃς. Ὄταν ἐγνώρισα πλησιέστερον τὴν μίς Ζέννυ κατὰ τὰς περὶ σοῦ διαπραγματεύσεις, ἐρωτεύθη τὸν ἄγγελον αὐτόν. Τῇ ἠνοιξα τὴν καρδίαν μου καὶ μοὶ ἔδωκε τὴν προτίμησίν της, διότι ἐγὼ ἤμην ὁ πλησιέστερός της, ἐνῶ σὺ χωρίζεσαι ἀπ' αὐτῆς διὰ τοῦ ὠκεανοῦ. Τὸ μεσονύκτιον τελοῦμεν τοὺς γάμους μας. »

Λορδῆντορ, 8 1/2 μ. μ.

« Ἰωνάθαν, εἶσαι ἀχρεῖος. Ἡ ὕβρις αὐτῆ ἀπαιτεῖ αἷμα. Ἐκλέγω ὡς μάρτυράς μου ἐν Νέῃ Ὑόρκη τὸν Ἰόνσων καὶ τὸν Ἄδαμς. »

Νέα Ὑόρκη, 9 μ. μ.

« Μάρτυρές μου ἐν Λονδίῳ εἶνε οἱ Σμιθ καὶ Στούαρτ. Εἶσαι ὁ προσβεβλημένος καὶ δύνασαι νὰ ἐκλέξῃς τὰ ὄπλα. Σπεῦσον. Τὸ μεσονύκτιον πρέπει νὰ νυμφευθῶ. »

Λορδῆντορ, 10 1/2 μ. μ.

« Πρὸς τοὺς Ἰόνσων καὶ Ἄδαμς. Ἴδου οἱ ὄροι μου. Ὅπλον, τὸ ἠλεκτρικὸν σύρμα. Ἐκαστος διαβιβάζει τῷ ἀντιπάλῳ ἰσχυρὸν κεραυνόν. Ὁ λαχνὸς ἀποφασίζει τίς πρῶτος θέλει πυροβολῆσαι διὰ τῆς ἠλεκτρικῆς συστοιχίας. »

Νέα Ὑόρκη, 11 μ. μ.

« Ὁ λαχνὸς ἀπεφάσισεν ὑπὲρ τοῦ Ἰωνάθαν. »

Λορδῆντορ, 11 1/2 μ. μ.

« Εἴμεθα ἐνταῦθα ἔτοιμοι. Παρακαλῶ εἰδοποιήσατέ με 2 λεπτὰ πρότερον. »

Νέα Ὑόρκη, 2 λεπτὰ πρὸ τοῦ μεσονυκτίου.

« Τὸ μεσονύκτιον ἀκριβῶς ἀφίνομεν τὸν ἠλεκτρικὸν σπινθηρα ἀπὸ τὴν συστοιχίαν. Προσέξατε. »

ΙΟΝΣΩΝ καὶ ΑΔΑΜΣ »

Λορδῆντορ, μεσονύκτιον.

« Ὁ Τζών ἔπεσε νεκρὸς εὐθὺς ὡς ὁ κεραυνὸς τὸν εὗρεν. Αἱ ἀπαιτήσεις τῆς τιμῆς ἰκανοποιήθησαν. »

ΣΜΙΘ καὶ ΣΤΟΥΑΡΤ. »

[Ἐκ τοῦ βερολιναίου εἰκονογραφημένου Schorer's Familienblatt]

Ἡ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

Λογία καὶ φιλεπιστήμων Κυρία, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς ἐξῆς δημοσιευομένης ἐπιστολῆς αὐτῆς, ἀνακοινῶ ἡμῖν ἀνωνύμως τὰ ἐπόμενα συμπληρωτικὰ εἰς ὅσα ἐν προηγουμένους φύλλοις ἐδημοσιεύσαμεν περὶ αὐτοκτονίας τῶν ζῴων, ἅτινα ἀσμένως καταχωρίζομεν εὐχαριστοῦντες τὴν ἀνώνυμον ἡμῶν συνεργάτιδα ἐπὶ τῇ ἀξιολόγῳ ἀνακοινώσσει.

Κύριε διευθυντὰ τῆς Ἑστίας,

Εἰς δύο φύλλα τοῦ ἀξιολόγου ἡμῶν περιοδικοῦ ἐγένετο ἤδη λόγος περὶ αὐτοκτονίας παρὰ τοῖς ζῴοις, καὶ μετὰ μεγίστου διαφέροντος ἀνέγνωνα τὰ περὶ τοῦ θέματος τούτου γραφέντα. Ἐκ τούτων λαμβάνουσα ἀφορμὴν, τολμῶ ν' ἀποστείλω σημείωσιν παρατηρήσεώς τινας, ἔχούσης σχέσιν πρὸς τὸ ἀνωτέρω θέμα, ἐλπίζουσα ὅτι, ἂν εὐαρεστηθῆτε νὰ λάβητε ὑπ' ὄψιν ταύτην, θέλω ἴσως, ἐξ εὐμενείας τινὸς τῶν περὶ ὑμᾶς ἐπιστημόνων συνεργατῶν, φωτισθῆ περισσότερον ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Παρὰ τὸν αἰγιαλὸν ἐξοχῆς τινοῦ τῆς νήσου Εὐβοίας συνέλαβον γαστροζῶον, τῆς οικογενείας τῶν Ὀλοθουριῶν. Σκοποῦσα νὰ παρατηρήσω λεπτομερέστερον τὰ κατ' αὐτό, ἔθηκα τὸ ζῶον ἐν λεκάνῃ πλήρει θαλασσίου ὕδατος καὶ ἐτήρησα αὐτὸ ἐπὶ δύο ἡμέρας, ἀνανεοῦσα τὸ ὑγρὸν. Πλὴν τὴν τρίτην, δὲν ἐνθυμοῦμαι ἀκριβῶς ἔνεκα τίνος ἀπασχολήσεως, μοὶ διέφυγε ν' ἀνανεώσω τὸ νερόν, καί, ὅτε ἐνεθυμήθην τὸ πτωχόν μου γαστροζῶον, εὗρον αὐτὸ σάκκον κενὸν μόνον. Παρ' αὐτῷ ἐπέπλεον ὀλόκληρος ὁ πολυσύνθετος πεπτικὸς τοῦ ζῴου σωλήν! Μετ' ἐλέγχου συνειδήσεως ἀπέρριψα τὴν λεκάνην μετὰ τῶν περιχομένων, ἀλλ' ἡ ἐκπληξίς μου ἐπὶ τῷ συμβάντι ὑπῆρξε μεγίστη. Δὲν ἐτόλμησα νὰ ἐπαναλάβω τὸ σκληρὸν πείραμα ἐπὶ ἐτέρου ζῴου, ἀλλ' ἄμα τῇ ἀφίξει μου εἰς τὴν πόλιν προσέδραμον εἰς τὸ πρῶτον εἰς χειρὰς μου τυχὸν ἐπιστημονικὸν σύγγραμμα,